

ABONAMENTELE

IN TOATA ROMANIA: L. n. 48
luni 24
luni 19
IN STRAINATATE:
INSERTIUNI SI RECLAME:
una de 30 litere petit, pagina IV, 30 bani.
pagina III, 80 bani, pe pagina II, 2 lei noi
Reclame 2 lei noi linia.

TIMPUL

ESE IN TOATE ZILELE DE LUCRU.

BIUROUL REDACTIEI SI ADMINISTRATIEI: PALATUL „DACIA.”

ANUNCIURI.

Se primesc in strainatate: La D-nii Haasenstein & Vogler in Vienna, Walfischgasse 10. A. Oppel in Vienna, Stubenbastei 2; Rudolf Moss in Vienna, Seilerstasse 2; Vincens Hrdicka in Vienna, Teinfaltstrasse 17; Philipp Lob in Vienna, Eschenbachgasse 11; L. Lang & Comp. in Pestha si Havas-Laffite-Bullier & Comp. in Paris.

Scrisorile nefrancate nu se primesc.

Articolele nepublicate se vor arde.

Un numar in Districte 15 bani.

BULETIN TELEGRAFIC

Serviciul privat al „TIMPULUI.”

(Agentia Havas.)

Londra, 19 Martie 10 ore dimina.

Protocolul nu s'a sub-semnat, dar intrererea continua. Numai ambasadorul Austriei n'a primit inca de la guvernul s'au, autorizatiunea de a sub-semna.

Londra, 19 Martie, 12 ore.

Guvernul rus, prin intermediul ambasadorului s'au, comitele Schvaloff, propune se face in protocol oare-care schimburi, n'a fost inca studiate de guvernul britaniciei-Mari.

Constantinopol, 19 Martie scara.

Astazi n'a avut loc deschiderea Parlamentului.

In discursul s'au, Sultantul a exprimat speranta de a ajunge iudat la o intelegere cu Muntenegrenii si a recomandat amandor camere sa se ocupe a incheia un acord cu reprezentantii creditorilor turci.

Sultantul a adaugat: „Cu tot esecul conventiei, Turcia este gata a implini dorintele puterilor amice.”

Delegatii muntenegreni au primit o telegrama ce se presupune ca cuprinde raspunsul principelui Nichita; dar acestu telegrama era nedecifrabila.

Londra 19 Martie scara.

Camera Comunelor. D. Bourke, sub secretar de Stat la departamentul afacerilor terne, zice ca Anglia a protestat contra gonirii Evreilor din Romania si ca in urma acestei protestarii acestia nu putut intra in tara, dar ca proprietatile lor fuera deja vandute. D. Bourke adauga ca guvernul roman a promis ca va preveni inoirea unor asemenea fapte.

Oratorul guvernului aduce la cunoastinta amarel, ca niste desordine au izbucnit la ocazia sfarsitului din tinutul Bulgariei si ca consulatele engleze din Turcia vor fi inchinute. El zice asemenea ca noui crimi s'au comis in niste sate situate in tinutul Adrianopolului si ca guvernul a grabit a da priu telegraf d-lui Jocym, insarcinat de afaceri la Constantinopol, ordinul de a face o ancheta.

Camera Lordilor. Lord Derby, ministru de esterne, declara ca d'nsul voia ca Mr Elliot sa p'rasca imediat Constantinopolul, dar ca acesta a asteptat instrunul pentru a face niste aranjamente timporare.

Roma, 19 Martie.

O circulara adresata de ministrul de justitie proconrorilor, releva rena impresiune produsă de ultima alocutiune a Papei, care vedesce nerecunoastinta in privinta Italiei. Circulara adauga ca guvernul, void a ace proba de longanimitate, invita pe procori a nu urmari simplele reproductiuni s'ar putea face dupa acestu alocutiune.

BUCURESCI 9 MARTIE

Primum din lasi, en data 3 Martie, urmatoarea scrisoare:

Domnule Redactor,

Autorul Brosurei intitulata „O eucelare politica,” a socotit de prios de a se demasca, sigur fiind ca umea la cea d'ntiun cetire va gici esne politica traditionala a d-lui Ion Ghica, politica care se poate esuma in axioma: „Fuga de si runonasa dar sanatoasa.”

Am zis traditionala. In adever, pentru a nu putea fi acusat de partialitate sau de un spirit de raspunare, me voiu margina a lasa sa vorbeasca faptele care vor proba pe apun fasile politicele d-sale constante.

In anul 1848 dupa propriile asistenti, a obtinut a se duce la Constantinopol animat de pretinsul d' a apara drepturile t'reronoase. Desinteresata sa ap'arare a fost

Incoronata de un succes complet pentru multumirea si fericirea patriei noastre! A trocat caciula romaneasca contra fesului turcesc, si drept recompensa pentru serviciile aduse, a fost gratificat cu titlul de Beiu de Samos precum si inzestrat cu administrarea acestei insule. Negresit ca acest om de spirit, acest barbat de Stat a dorit precum zice, francesul, „faire de son coup d'essai, un coup de maître.”

Fidel gloriului s'au debut in anul 1866, dupa sosirea Mariei Sale Domnitorului Carol I, Sultantul dand ordine armatei sale de a ocupa Romania, d. Ion Ghica fiind prezedinte al consiliului de ministri, „si-a adus aminte ca in dictionarul diplomatiei exista cuvintul de boala, care i-ar putea servi de pretest pentru a fugi de la postul s'au in momente atat de critice. Insistentele Mariei Sale precum si a amicilor d-sale politici de a ramanea la minister, au fost zadarnice.

Puterile garante oprind pe Turcia de la asemenea mesur, d. Ion Ghica dupa cererea d-lui Golescu agentul nostru de atunci la Constantinopol, s'a hotarat de a merge acolo. In scop de a da concursul s'au eficece negociarilor relative la recunoasterea de catre Inalta Poarta a Mariei Sale Carol I. Conditiiunile propuse de d-sa fiind lovitoare drepturilor t'rei si a Constitutiunii abia promulgata, a fost respinsa de catre ministrul d-lui Lascar Catargi. In fata acestui refus, d. Ion Ghica, sclavul principiului de fuga, a parasit Constantinopolul fara a fi chemat. Reintors in tara, a pus toate fortele sale pentru a resturna ministerul, care desgustat de atata machinatie, s'a si retras. Ajuns la tinta dorintei sale, D. Ion Ghica fu chemat la carma afacerilor. Impacient de a pune in aplicatie un moment mai curand angajamentele luate la Stambul, el consilia pe Maria Sa Domnitorul de a accepta aceleasi conditiiuni respins sub ministrul precedent ca vetamatoare t'rei si Constitutiunii. Forma sub care acele conditiiuni urma a fi priimate, consista intr'o epistola pe care Maria Sa Domnitorul a adresat-o Majest'atei Sale Sultantul. Aci insa acest devotat si sincer consiliar al Tronului, a avut grija de a nu contrasema cea epistola cu vedita intentiune de a se spala pe maini ca Pilat, si a arunca toata raspunderea pe al'ii. Oare aceasta nu se cheama a fugi iarasi prin tangentu?

Ne oprim aci, caci daca am vroi sa aratam fugile d-sale necontente la mozia sa Gherganii de cate ori trebuie sa se pronunte asupra mai multor chestiuni serioase ca deputat si senator, am fi siliiti de a umple coloane Intregi. Iata politica de care s'a servit in toate ocaziunile acest diplomat fugar. Sa vedem acuma, ce ne mai spune Brosura d-sale in anul 1877. La pagina 34 autorul ne zice: „ca armata noastra este animata de cel mai bun spirit, plina de patriotism si plina de dorinta de a se distinge, si ca nimenui nu i poate trece prin minte ca s'ar putea gasi oficer sau soldat

roman care sa nu si facu datoria pana la cea dupe urma picatura de sange.” La pagina 37, sfatuesce, ca armata noastra atat de laudata cu cateva pagine mai inainte, sa se retraga din ochii strainilor, cu alte cuvinte s'o croiasca de-a fuga. Precum vedem d. Ion Ghica a ramas consecuent cu d-nealul.

Suntem dator i insa a recunoaste ca a facut un progres. Pana in present, precum am aratat mai sus, fugea numai d-nealul singur, acuma insa voesce a capata cat se poate mai multi sateliti si a inocula si armatei acest principiu inherent persoanel d-sale.

Trecend la alta ordine de idei, vedem la pagina 9 urmatorul pasagi: „Coalitiunea din 1876 au fost efectul temerii de cotropirea Slavilor si lupta pentru conservarea Romanismului.” Aceasta declaratie facuta cu speranta de a legitima scopul politic al Coalitiunii ne-a umplut de mirare. Mai nainte de toate nu intelegem cum d. Ioan Bratianu care face parte din coalitiune si care urmeaza o politica panslavista, nu a venit sa protesteze. Oare d-sa si Coalitiunea nu i amintesc ca au parvenit de a resturna ministeriul d-lui Lascar Catargi in parte si prin ajutor strain? Oare d-sa si Coalitiunea au uitat, ca prin aceeasi influenta straina s'au crezut autorizati de a declara alegatorilor, ca ori-care va fi majoritatea esita in Senat, puterea totusi va fi incredinata Coalitiunii?

Ne punem iarasi Intrebarea: ce semnificatiune a avut prezentarea d-lui I. Bratianu in vremea ministerului d-lui Lascar Catargi la agentul rusesc d. Zenoviev pe care nu l cunoastea? Oare acea profesune de credinta rostita inaintea acelui agent reiterata in urma la Livadia, oare acel „credo” repetat si in Camera cu ocaziunea discutiei conveniei comerciale Intre Rusia si Romania, nu ne da dreptul de a ne mira, cum d. I. Bratianu nu a radicat glasul sus si tare in contra acestei alegatiuni? In asteptarea acestei protestari, vom compara politica urmata de Cabinetul d-lui Lascar Catargi cu aceea a guvernului Coalitiunii in chestia Orientalul.

Dosarele aflate in ministerul de Esterne si care sunt la dispozitia Coalitiunii, probaza ca Cabinetul d-lui Lascar Catargi a pus toate silintele ca sa poata obtine Romaniei o neutralitate egala cu a Belgiei. Aceasta a fost singura tinta si unica preocupare a acestui minister. Este iarasi incontestabil ca acest guvern a sciut a mentine o neutralitate in toata puterea conventiunii, pregatind armata pentru acest finit.

Desfidem pe ori-cine de a ne putea da o desmintire. Guvernele Coalitiunii de la venirea lor la putere nu au facut altceva decat a pazi o neutralitate cu mesteuguri precum o declara Brosura d-lui Ion Ghica (vezi pagina 37), si refusa de a depune corespondenta privitoare la neutralizarea Romaniei, corespondenta ceruta in mai multe randuri de Senat. Aceste guverne nu voiesc a consulta

purile legiuitoare intr'o materie de asemenea gravitate, lasand ca evenimentele sa surprinza tara. Intentiunea vedita este de a pune pe natiune in imposibilitate de a se putea pronunta. Incat priveste armata, ea a fost trimesa pe malurile Dunarii cu scopul de a servi de avantgarda armatei rusesce si de a primi cele d'intiun lovituru a ostirilor turcesce, ba chiar poate si nimicirea ei, de vreme ce ea a fost imprastinata in mai multe corpuri la o atare departare, incat intr'un cas dat nu se pot ajuta unul pe altul. Malurile Prutului din contra au ramas deschise si espuse la ori-ce incalcare.

Daca politica urmata de Cabinetul d-lui Lascar Catargi poate fi acuzata, precum se pretinde in Brosura d-lui I. Ghica, ca ar fi expusa tara la cotropirea Slavilor, si ca din contra aceea a guvernului Coalitiunii este politica a conserva Romanismul, lasam ca aceasta chestiune sa fie trasata de natiune si asteptam verdictul ei, cand i se va comunica actele ce sunt in minister.

Suntem convinsi ca Corpurile Legiuitoare in curand vor chiana la raspundere pe toti acei patrioti, care s'au coalisat, unii in scop de a transforma tara in Pasalic turcesc, al'ii cu intentiunea condamnabila de a semana anarhia si discordia Intre concetateni, precum si de a practica utopiile lor.

Suntem incredintati ca tara se va destepta la timp si ca va infrana pe acesti renegati ai Romanismului, cari nesocotind vointa si aspiratiunile ei au pus mai presus decat toate, setea de a veni si de a se mentine la putere, fie chiar in detrimentul natiunii oboisita de promisiunile si fantasmagoriile lor.

UN NOU ACT AL MINISTRULUI DE REBEL COLONEL SLANICEANU

E trist lucru ca faptele unui guvern au nu aiba un caracter de seriozitate chiar atunci cand este vorba de chestiuni de cea mai mica importanta. Dar cum se poate califica o asemenea usurinta, cand ea tinde a compromite o institutiune? Cand eutanzianta unui ministru merge pana a abuz de actiunea sa constitutiunala, facand chiar pe Domnitor sa i pune ischitura sa pe un decret care sa coprinza lucrari putiu serioase, ca sa nu le calificam mai aspru? „Monitorul” de Mercuri, 2 Martie, cuprinde urmatorul decret:

- CAROL I
Priu gratia lui Dumnezeu si vointa nationala, Domn al Romanilor
La toti de faza si viitor, sanatate.
Asupra raportului ministrului nostru, secretar de Stat, la departamentul de rebel, sub No. 350.
Am decretat si decretam:
Art. I. Se infintezu inca douz regimente de artilerie, pe langa cele douz existente.
Art. II. Fie-care regiment va fi compus din gese baterii, din care una calvrentu si cinci montate.
Art. III. Aceste regimente, destinate a forma artileria divisiunilor militare teritoriale din care fac parte, vor avea regedinta in modul urmator:
1-ii regiment de artilerie la Craiova;
2-lea regiment de artilerie la Bucuresci;
3-lea regiment de artilerie la Focgani;
4-lea regiment de artilerie la Roman.
Art. IV si cel din urma, ministru nos-

reshel este insarcinat cu esecutarea acestu decret.

Dat in Bucuresci, la 5 Februarie 1877. CAROL.

Ministru secretar de Stat la departamentul de rebel: Colonel Slaniceanu. No. 211.

Aga dar din 4 regimente de artilerie, 3 vor fi: Unul la Craiova, altul la Focgani si cel de al treilea la Roman.

Dar d. ministru de rebel nu scie oare ca la Craiova si la Focgani nu sunt casarme, nu sunt remise, nici grajduri, pe cand un regiment de artilerie aga precum figureazu in budgetul promulgat in acelaia numar al „Monitorului Oficial,” cuprinde 28 oficeri si asimilati. — 499 oameni de trup, — un total de 272 cai si cel putin 90 de trauri? Ca la Roman s'a inceput o casarma pentru vr'o 4 baterii, dar ca si aceea nu e terminata?

E bine oare ca raportul unui ministru curuia s'a facut onoarea unui decret Domnesc, sa provoace surisul nu numai al oficerilor, dar si al locuitorilor din Craiova, Focgani si Roman?

Vom urmari aceasta stranie procedare, caci nu putem prevedea consecintele ce poate avea o decisiune menita de a ramanea numai pe hartie. De o cam datu insa ne temem ca nu cum-va creatiunea a 4 regimente de artilerie sa nu fie in prejudiciul celor douz ce aveam si cu care ne puteam fali in ori-ce ocaziune.

Nu era mai simplu si mai economic sa se mai adauge cateva baterii la regimentele existente? Camera deputatilor ganditu-s'au la una ca aceasta, cand a votat budgetul ministerului de rebel? Sa nu se fi aflat oare atunci in Camera, nici un deputat din Craiova, din Focgani sau din Roman daca cel-l'ali erau aga de straini la cele ce se petrec in acele trel localitati?

Aceste intrebari le facem in interesul adeverului si in acela al seriozitatii care am dori sa domneasca in actele ce emanu de la o camera legislativa, urmata de un raport la Domn si in fine de un decret Domnesc!

Ce prestigiu si ce respect mai poate avea la noi un act public, de o importanta atat de mare, cand sub regimul de astazi ni se poate adresa la tot momentul apostrofa: Qui trompe-t-on ici?

STUDII POLITICE. ZIARISTICA.

E demn de observat ca toamna de Incururile cele mai dificile se vorbege si se decide cu cea mai mare usurinta si adesea cu o pretensiune de certitudine sententioasa, care surprinde pe omul ceva mai enezator. Observatiunea nu este noua; dar, vorba lui la Fontaine, pentru aceasta, nu e mai putin adeverata.

In domeniul medicinii, de exemplu, cu toate numeroasele greutati ale sciintii tofomenii au opiniunile lor hotarate: te doue capul, si treze de inși sunt gata sa-i recomande cate un medicament infalibil. Dar niciun nu se pronunta mai tare acestu anomalia, de cat in chestiunile politice. Ori-ce act al guvernului e aprobat, sau combatus de catre ori-cine, sei numai de cat, „seance tenante,” fara sa se simta trebuinta de o reflexiune mai maturu care sa poata aduce argumente de oare care valoare, de-o parte, sau de cealalta. O masura a camerei, observu d-l Spencer, abia a egit de sub tescuri si discutia este pretinzendu t'icindu, hotararea e data, cat ai elipi din ochi. Pe ori unde putem auzi oameni de ori ce conditiiune, dar nu si de ori-ce competenta, condamnandu, sau aplaudandu cutare sau cutare vot al camerei, ca si cum ne am aflu inaintea unui teatru tu care fara grave consecinte, ne e permis sa aprobam sau sa blamam, dupa dispozitiunea in care vo-a gasit impresia trimisa asupra-ne de cutare sau cutare scena. Lucrul insa se intinde mult mai departe de cat atat. Chestiunile si problemele cele mai refractare ale vietii sociale si politice nu scap neatacate de discutii si hotarari improvizate. „Trebuie sa fie o religio” dic unii, cel mai nume-

ua dogmă discutabilă și un cult care să-nutrescă sufletul ca aspirațiunii mai înalte de cât aceea ce le poate culaga din lumea vizibilă, ea fiind legată și ea de mescchinele condițiuni materiale. — „Ba nu! ripostă alți, omul e liber să creadă în ce va voi; întru ce să-l înălțăm conștiința de o credință fictivă, care ucide cuvântul natural al sufletului și l' distrage de la ocupațiunii mai serioase? Sau altă versiune: „sunt, în adevăr, și trebuia să existe religii, dară, între toate, cea mai adevărată, cea mai înaltă și cea mai binefăcătoare este „cultura“ religioasă „acea în care eroile fie-care.“ De aci apoi, discuțiunii interzinate, ferbi și chiar reșele, între proșelii diverselor religii. Aceiași confuziune în politiciă. „Republica e mântuirea neamurilor“ —

— „Așa este, dar Republica să fie democratică.“ — „Nici-o, e de o miă de ori preferabilă republica oligarhică, în care e mai multă stabilitate și în care este mai multă ordine în afacerile statului.“ —

„Utopia“ strigă alții, „lumea nu poate trăi fără stăpân: trebuie un monarch, și încă monarch autocrat: Rusia cum merge și cum prosperează, sub tot absolutismul ei?“ — „Dacă este de admis vre-o monarchie“ prelin alți, „apoi aceea e monarchia constituțională.“ — „Bine, constituționalism: însă cu o singură cameră.“ —

— „Nue nemerit: trebuie două reprezentațiunii naționale, pentru ca controlul să fie mai sever“ — „Nici una din toate acestea: comunismul, iată adevărata soluțiune a problemii politice, fericirea poporului. . . Și în câte alte feluri nu se mai poate combina diversitatea opiniunilor! Luați apoi, ori-ce cestiune socială sau economică, rolul femeii, instrucțiunea, militarismul, pauperismul, chestiunea impostelor, migrația industrială... și veți întâlni același chaos de opinii. Am putea zice o completă anarhie spiritală, când am privi lucrul în toată generalitatea sa. La prima impresiune, e de mirat că fenomenul există tocmai într'un timp așa de luminat ca al nostru. E un semn de progres și în același timp, de insuficiență de cultură. Este progres, pentru că omul simte din ce în ce mai adânc necesitatea de a se pronunța într'un chip pozitiv asupra nedomierilor ce'l muncesc de secol; și pentru-că în tot-d-a-una, atunci s'a stabilit moșiunile științifice, atunci a eșit adevărul cel mai limpezit, la lumină, când ipotezele de tot felul a început să ferebă mai tare în creierii omenești. Pe de altă parte, este un simptom puțin înveselitor, când cugetăm la enorma disproporțiune ce există între repezile progrese ce face știința în zilele noastre și slabele mijloace de care se dispune pentru a o vulgariza. De aci nașce acea diversitate incalculabilă de vederi, care transmisă în viața reală, produce întârzieri așa de lungi în calea ce străbat națiunile, și câte o dată încercări atât de triste prin care trebuie să treacă în viața lor istorică.

„Dar ce putem face? Nu există o știință fixată a politici și atunci totul merge aci pe dubite; abia avem un slab lichior din partea economii politice, — abia am început a înțelege alfabetul științii propriilor noastre interese, pentru a ne gândi că pricpem cu siguranță cauzele fenomenelor sociale și politice.

Așeriunea aceasta e numai o sensă aceluia ce conduce afacerile unui stat, pentru momentele când nu reușesc în aplicațiunea ideilor de care se adapă. Nu există, în adevăr, o știință stabilită pentru politiciă, sau „sociologia“ cum o numesc unii, dară, nu se poate contesta, că a început să existe și a descoperit deja multe precepte pozitive și de cel mai mare interes atât pentru știință în genere, cât și mai cu seamă pentru practica vieții sociale și politice. Nenorocirea este că chiar oamenii de elită, aceia cari, prin împrejurări de diferite naturi, se găsesc mai aproape de înalte pozițiuni din care se cârmuiesc afacerile unui Stat, chiar aceia dic, ne demonștră pe fâ care zi o ignoranță, de progresul științii sociale, cu atât mai condamnată, cu cât se scie că influență profundă și deastroasă pot avea măsurile politice nechinuite, și neluminate de razele științii.

Dacă există unde-va acest dispreț aruncat, cu mai mult sens „genc“ științelor sociale, și economice, apoi locul acela e țara noastră. Și nu vorbesc numai de politici improvizată, căci contagiunea este nrcată cu mult mai sus. Observați un fapt. E destul ca o scriere, de gazetă, de baogară sau carte, să fie intocmită într'un mod rece, nepasionat, judicios și obiectiv, pentru ca îndată să nu mai fâ o lucrare politică, ci o hârțâ impetritată cu slove pentru cel ce au timp de perdat, ca și cum politica ar fi cestiune de entusiasism, ără nu de calcul și de adâncă cugetare. Cu nu e ceartă, și încă înveninată, nu e politică; ce nu e adevăr de sistem și de conveniune, nu e politică. Eată o școală ce nu ne-a produs puțin rău.

„Poate că temperamentul nostru ne înboldese așa; dară oamenii de elită și oamenii politici ce deosebire trebuie să aibă multă judecată și

mai puțin temperament. Interesele țării nu sunt afacerile noastre particulare ca să avem dreptul a le trata după capriciu și temperament. Dară, cu totă evidență adevărului, noi punem tot-d-a-una entusiasmul și persoana noastră înainte, acolo unde se cere abnegațiune și o capacitate, desbrăcât, pe cât se poate, de ori-ce prejudecât, cari ar putea să ne întuneco dreapta rațiune. (Va urma.)

DIN AFARA.

Englita. Depeșele sosite din Londra ne anunță că pacea este asigurată, că adică Englita a făcut Rusiei oareși cari concesii, în urma cărora Rusia va putea să înceapă a desarma fără ca să se poată zice că în zadar s'a înarmat. „Times“ comunică formula cu care pretinde că se va încheia protocolul internațional, ce va avea să fie semnat de către puteri. Eată-o: „Puterile signatare a protocolului de față declară, că își rezervă a hotări în viitor asupra modului de acțiune, pe care l' va gusi de cuviință, dacă guvernul otoman nu ar primi obligamentele, care i se impun prin acceptarea reformelor și modificățiunilor coprinse în acest protocol.“

De o cam dată acele obligamente coprinse în protocol sunt neconșoate și poate că nici nu s'a convenit încă asupra lor. Se crede că puterile vor convoca o nouă conferență. „Nord“ zice, că misiunea generalului Ignatieff nu este de cât a continuare a acțiunii diplomatice inaugurate cu memorandumul de la Berlin. Ea nu este nici o amenințare, nici un ultimatum, nici chiar o încercare de a face presiune asupra puterilor europene. E vorba de a se constata, dacă concertul european mai există, cum exista cu o lună în urmă, ori dacă puterile europene se mulțumesc cu declarațiunii platonice. Nu poate fi nimic mai conciliant, zice „Nord“ de cât atitudinea Rusiei la începutul crizei orientale.

Austro-Ungaria. A doua sesiune a dietei din Pesta s'a închis la 7 curent. Ziceam că după serbători dieta se va convoca tu o treia sesiune. După știrile, care le primim, această a treia sesiune se va deschide însă numai de cât la 19 Martie. — De o cam dată însă se vor alege numai biroul și secțiunile, apoi dieta l'și va da vacanță până după serbători, nast-fel că de o cam dată va trebui să renunțăm la discuțiunile „interesante“ a parlamentului maghiar.

Franța. Cestiunea Cassagnac a provocat oareși care șgomot în camera din Versailles. Ensu-și Cassagnac combate într'un discurs mai lung, ideea de a se da o autori-sațiune pentru urmărirea sa, de onre-ce aceasta ar fi o contraziceră. Principiile monarchiste nu admit urmărirea lui, pentru că articolul, pe care l'a scris și publicat, e în contra republicii; eară principiile republicane nu o admit, pentru că ele susțin absoluta libertate de presă. Astfel Cassagnac depntatul e de părere că să nu se da autori-sațiune pentru urmărirea ziaristului Cassagnac. — Ministrul Jules Simon combate teoria lui Cassagnac, de onre-ce nu admite ca cine-va să pretindă libertatea în virtutea unor principii la care nu aderă, căci ast-fel tot-d-a-una numai oamenii liberali ar trebui să fie cei îngelați. Puindu-se cestiunea la vot, camera a dat autori-sațiunea cu 296 contra 197 voturi.

Imperiul-Otoman. În săptămâna trecută s'au vorbea prin București, că mai multe softale au fost arestate pentru că ar fi fost lipit pe părțile caselor din Constantinopol niște placarde, în care ar fi cerut revocarea lui Midhat Pașă, ar fi protestat contra păcii încheiate cu Serbia și ar fi cerut respingerea pretențiunilor pe care le face Mantenegro. Această știre s'a adevărate, adăogându-se, că indeobște Turcii mai bucuruș regurg la arme decât să se invoiască la vre-o cesiune teritorială. În cercurile diplomatice din Roma se asigură, că Poarta este hotărâtă a nu ceda chiar nici față cu o acțiune comună a puterilor europene. E dar de temut, că Poarta din nou se va opune și aceasta ar fi cu atât mai rău, cu cât unele dintre puteri par a fi angajate față cu Rusia.

„Ast-fel „Allg. Ztn.“ ne asigură, că guvernul Austro-Ungariei a declarat că va consimți la toate punctele, care se vor statornici între Englita și Rusia.

Svizzera. Consiliul federativ a propus guvernului din Franța, Germania, Italia, Austria, Spania, Portugalia și România convocarea unui congres internațional spre a discuta măsurile, ce vor trebui să se ia pentru stîrpirea periculoșei Phylozera. A-

ceastă propunere credem că va fi primită, mai ales când considerăm, că este aproape imposibil a ne apăra de Phylozeră, dacă statele nu vor proceda împreună spre stîrpirea ei.

Rusia. După știrile, pe care „D. Ztg.“ le primește din Viena, Generalul Ignatieff, întorcându-se dela Londra, va sta puțin în Viena apoi numai decât va pleca la St. Petersburg spre a se pune la dispozițiunea țării.

Este probabil, că el va fi însărcinat a funcționa pe lângă principele Gorciacoff, ori că va fi numit chiar ministru de externe.

Principele Gorciacoff în timpul din urmă a slăbit afură din seamă, încât adese ori nu este în stare să raporteze țării; ast-fel se crede, că în curând el din nou va cere să fie eliberat de însărcinarea, pentru care se simte prea bătrân.

SENATUL.

Sedința de la 7 Martie 1877.

Ședința se deschide la 2 ore p. m. sub președinția d-lui M. Cogălniceanu v. președinte.

După îndeplinirea formalităților obicinuite, se procede la votarea indigenatului d-lui Ion Dimitrieș reuas nevotat în ședința precedentă, și se adoptă cu 21 voturi contra 13.

D. Degliu dezvoltă interpelarea D-sale în privința minelor de cărbuni de la Bahna. D-sa zice că chestiunea minelor noastre a trecut prin două faze una politică și alta economică. Cea politică s'a fost deschis încă de sub imperiul Catherinei II-a a Rusiei, care s'auvase chestiunea exploraței minelor noastre și a fost împedată de la aceasta de către Turcia; o ședință memorabilă a Adunării leginitoare de la 43 ne vorbește despre aceasta. Eă vă voi aduce aminte un numai dumele acelor însemnați patrioți de la 43 cari au luat parte la această ședință dar și parte din discursurile lor. Am fost fericit că am putut să culeg cuvintele ilustrului Elini cari sunt reproduce în jurnalul de la 43 „Poporul Român.“

D. Degliu citează mai multe pasagie din discursurile rostite de către prea sfințitul Mitropolit Neofit, Gr. Cantacuzino, Petrache Poenaru, Ion Văcărescu, Barbu Cărtărgiu, etc.

Să venim acum la partea economică a chestiunii. Când boeri noștri se luptă pentru bogățiile minelor noastre, ei ficeuse studii și cunoscău cari sunt aceste bogății, și când voiaș să den în exploatare neapărat, nu puteaș să fie la îndoeală despre existența lor; n'au avut însă parole ca să le exploateze. Acum însă suntem un stat autonom și deplin stăpân pe averea noastră, și prin urmare nimeni nu ne ar putea împedica de la exploatare. Noi nu am fost opriți nici odată de la aceasta ci a fost numai o chestiune de timp și de ban. Se susținea apoi de unii că minele noastre nu sunt așa bune ca în alte țări și aceasta a făcut pe gverne după timpuri ca să amâne deschiderea lor. Cu ocașiu-nea fericită a interpelării d-lui Stardza, am luat cuvântul și am zis că pentru a scăpa de penuria noastră financiară ar trebui să deschidem aceste mine.

Cu ocașiu-nea acestei interpelări am primit o scrisoare de la un domn a nume Roman, care mă roagă să stărnesc în Senat pentru realizarea acestei idei. D-sa dă citire acestei scrisori.

După aceasta a venit la mine d. Botea inginerul trimis de guveru pentru a studia a este mine și mi-a spus că toate încercările făcute de d-sa au reușit și au dat cele mai bune rezultate. Apoi am primit o altă scrisoare de la un inginer Român d. Anton Burnea, care este chiar ca o oferire de concesione, în asociațiune cu mai mulți capitaliști Români. D. Degliu dă citire asemenea acestei scrisori.

Vă voi dovedi apoi calitatea cărbunilor noștri după analiza făcută de cel mai bun chimist al nostru, chimistul de la Eforia spitalelor. Citește această analiză precum și opiniunea d-lui inginer Botea.

D. vice-președinte. Voi observa d-nului Degliu că aceasta nu este interpelare ci raportul chimistului de la Eforia spitalelor.

D. Giari. Aveți procură din partea d-lor căror le citiți scrisorile? (ilaritate).

D. Degliu. Ați isprăvit d-le Președinte?

D. vice-președinte. Apoi ar trebui ca d-voastră să isprăviți.

D. Degliu. Vedeți dară d-lor că ni se oferă 110,000 lei pe lună, și apoi vom a-

vea și alt avantajă, acela că vom opri de a mai egi atâtea bani din țară și în loc să plătim 70 lei tona de cărbuni o vom plăti numai cu 27 după calculele făcute. Cărdarii de la guveru ca să trimiți oamenii speciali, pentru a se termina lucrările de încercare și cel mult până la sesiunea viitoare să vină cu un proiect de lege în acest sens.

D. vice-președinte. Vă fac observare că nu ați făcut o interpelare ci numai o propunere. Aceasta am voit să constat înaintea Senatului.

D. ministru al lucrărilor publice. Când ni s'a anunțat interpelarea, în am grăbit a culege informațiunile necesarii, și m'am conșinat că această cestiune nici nu este de competența departamentului meu. Voi avea onoare acum a relata Senatului mișcările ce încercările nu s'au făcut cum a zis d. Degliu; nu s'a făcut pe linia Severin ci pe linia București-Giurgiu. Apoi-a-casă încercare nu a dat rezultate satisfăcătoare spuse de d. Degliu, ci din contra s'a observat că trebuie 14 kilo de cărbuni pentru alimentarea locomobilei pe o distanță de un kilometru, pe câtă vreme cu cărbuni de Oravita, pentru aceeași distanță locomobila, se alimentează numai cu 9 kilo cărbuni. Se poate însă ca cărbunii fiind estrăși de la o adâncime mai mare ca aceea de unde s'a scos, să conțină mai mult carbon și prin urmare să fie mai buni.

Cea ce mai pot spune pentru mângă-erarea d-lui Degliu este că s'au găsit mine și la Topolnita. Promit dară că îndată ce mijloacele mi va permite, voi pune ca să se cerceteze toate aceste localuri de mine.

D. Degliu. La un singur argument a avut dreptate d. ministru, căud a zis că nu aparține departamentului d-sale. Într'adevăr de onre-ce minele nu sunt încă în stare de exploatare nu pot fi trecute în bugetul acestui minister. Ni s'a zis însă că minele de cărbuni nu sunt ca cele de la Oravita. Se poate întempla ca să fie o eroare, dară aceasta poate să provină chiar din partea d-lui ministru căci fie-care om se poate îngăla. Considerați însă că cărbunii noștri s'au estras de la o adâncime de 10 metri pe când cei de la Oravita se scot de la 20 și vă veți conșinge de calitatea cărbunilor noștri.

Dară când vi se oferă 110,000 lei pe lună pentru acești cărbuni buni săi răi, puteți d-voastră să l' refușați? Eă am avut de scop prin această interpelare ca să vă rog a cere rezultate pozitive de la domnu Botea și să se ia înțelegere cu d-nii concesionari pentru a se dea ceea ce ni se oferă. Pentru aceasta eă propun o moțiune într'acel sens. Dacă nu o veți vota atunci veți îngropa pentru eternitate cestiunea minelor noastre. Eă însă un mē opresc și roese să fac această moțiune.

D. ministru lucrărilor publice. Să vină d. Degliu să ne aducă concesionarii, fie și cu un preț pe jumătate și numai atunci să ne acuse când noi l' vom refusa.

D. Orlean. Fiind-că d. ministru de lucrări publice, ne-a promis că se va ocupa cu studial minelor, mi fac o datorie a l' aduce la cunoștință că și în districtul Putna la proprietatea Statului numită Mieroa există o asemenea mină de cărbuni. Postul prefect Nicolaidi a cercetat-o cu mai mulți oameni competenți și a găsi că este foarte bună; de aceea rog pe d. ministru ca la cas de a se face studiele promise să se ocupe și de această mină.

D. ministru lucr. Publice. Iată act de această cerere.

D. Leca. D-nu Degliu are aerul de a ne spune că ne oferă munți de aur și că noi l' refușăm. Aceasta mi se pare mai mult de cât absurd și toată interpelarea d-sale este absurdă. Propun trecerea la ordinea zilei.

Se pune la vot moțiunea și se respinge, voturile fiind constatate chiar de d. Degliu care numără numai 4 susținători pentru domni-sa.

Incidental fiind închis, ședința se ridică la 3 și jumătate ore p. m.

CAMERA.

Sedința de Lună 7 Martie 1877.

Se deschide la ora 1 p. m. sub președinția d-lui C.A. Rosetti, fiind preșent 73 d. deputați.

Se îndeplinesc formalitățile ordinare.

D. ministru cultelor prezintă legea reorganizării min. financelor, modificată de Senat, roguș a se vota de urgență. — Se aprobă.

D. Fureulescu. Am cerut cuvântul!

D. min. cultelor. Cer cuvântul într-o interpelare!

Voci. D. ministru voese a interpe! D. Fureulescu. Eă am cuvântul după regulament!

D. Președinte. D. ministru are precădere!

D. Fureulescu. D-le președinte, nu când l'și va plăcea v'ni da cuvântul, ci am cuvântul când mi l' dă regulamentul!

D. Președinte. Mē iartă, regulamentul l'și ficeu d-voastră și eă sunt în regulă!

D. ministru cultelor este gata a răspunde la interpelarea d-lui Boboica, relativă la liceul din Botogan.

D. Boboica nu l'și poate desvolta interpelarea nedându-i-se actele cerute de la minister.

D. Fureulescu prot-ă contra procedurii din partea biroului cât și a ministerului, care un i'au permis încă de a l' desvolta interpelările, ca arăud abuzurile, să se aveseze cu o oră mai înainte la remediile de luat și nu urma calea lui Cărtărgiu. La toate cererile ministerial a fost mut, Camera a fost mută dar țara veghi-ă, vede și va judeca!

D. ministru cultelor declară că este autorizat a asculta interpelarea d-lui Fureulescu adresată d-lui min. financelor.

D. Fureulescu. D. min. financelor tot-d-a-una s'a sustras și s'a dus p'aci incolo când am voit să l' vorbesc, lăsându-mē a putea l' a v' închipi cum. . .

D. min. cultelor. Camera ca și țara întregă nu va crede că d. min. financelor s'a sustras temându-se de vorbele unui deputat ca d. Fureulescu!

D. Președinte. Vociți să vă desvoltați interpelarea, d-le Fureulescu?

D. Fureulescu. Mai întâi să faceți ca d. Vulturescu să se ducă la locul d-sale, că aici lângă mine o să mē tot intrerupă (risete).

D. Fureulescu începe a l' desvolta interpelarea vorbind despre echilibrarea bugetelor, despre resursele țerei, cari prin legi rău aplicate s'au secat. . .

D. Președinte. Nu se aude! mai tare!

D. Fureulescu. Mē tem numai ca nu 50 voci din Cameră să strige: mai încet!

D. Președinte. Se scie, că d-ta ești acela care păzești măsura tot-d-a-una l' (aplanse).

D. Fureulescu continuând sustine că legea rurală nici în trecut, nici acum nu se aplică cu sinceritate: arată misera stare a țeranului la care au contribuit în complicitate administrația și arendașii; citează o mulțime de date, cifre, abuzuri și fraude spre coroborarea alegațiunii sale. — (D. min. cultelor conversază cu d. Eraclid.)

D. Fureulescu. Rog pe d. ministru a nu conversa cu deputații când se tratează cestiuni importante!

D. Vulturescu. Bravo! pe toți fi pu l' la regnă!

D. Fureulescu. Scie că ești instruit a face intreruperi, nu scie însă la ce te va duce acest meșteșug l' (arată mai departe cum la noi ori-cine poate jufui statul fără a fi armărit, așa inginerii, ca Mănculescu care a fost însărcinat cu delimitarea moșiilor; așa advocații statului, cari fac e vor și nimeni nu l' controlează, nu l' trage la răspundere și statul a pierdut și pierde din averea, din moralitatea și autoritatea sa. — Prefecți, sub-prefecți, primari, arendași au fost și sunt numai nisce spoliatori privilegiați! Care sunt mijloacele energice pentru a vindeca relele! Ascultă, d-le ministe! Ce a ficeu Franța acum 200 ani? N'a tăiat, n'a redus ca d-voastră! Nu asemenea expediente scapă pe bolnav, ci l' duc mai sigur la moarte! A întrebunțat două măsuri: probitatea și moralitatea în administrație și economii unde sunt necesare, adică d. Brătianu eă nu mai suferă nepotismul, favoruri și recompense politice, dăca voese a fi un Sully al Români; cea mai mare parte din veniturile țerei se află în pungile unor funcționari ai statului! (aplanse).

Delapidările, prevaricațiunile, fraudele comise de funcționari au adus statul undo este: administrația vitioasă a adus pe țeran unde este azi! D. ministru finanțelor eă aducă probitatea, să aplică legile cu sinceritate și vigoare, să intre în lăzile statului toate datoriile particularilor și delapidările funcționarilor; alt-fel scie d. ministru ce l' așteaptă!

D. min. cultelor recunoșce că n'a înțeles pe orator, neputându l' urma în regiunile înalte și multiple, în serole transcendentale, și apoi declară că, cu invoarea țerei și a Camerei, guvernul se va re-trage făcând loc d-lui Fureulescu spre a l' realiza ideile și teoriile d-sale.

Se cere închiderea discentii.

D. Fureulescu: Trebuș să explic dară n'au fost înțeleși!

Voci: Ah, a, a! ce să ne mai spu l'!

Se inchide discuția!

D. Miasail anuță o interpelare d-nului ministru Cultelor: de ce n'a numit definitiv pe prof. de arheologie și filologie comparată de la Univers. din București?

După oare-care discuții se validază alegerea de deputat a col. I de Bolgrad în persoana d-lui Parușel.

Se procedează apoi la votarea ajutorului pentru d. Buliac și se admite cu 57 voturi pentru, 5 contra, din 62 votanți; 2 abțineri.

D. Maniu interpeleză pe d. ministru Justiției pentru destituirea d. Pizo din postul de procuror general al Curții de Casație, la care d. ministru răspunde, că d. Pizo a renunțat pe din afară în urma economiilor votate de Camera, precum și războaie multe alții.

Incidentul se inchide.

Se ia în considerare și se votează în total proiectul de lege pentru acordarea unui ajutor mensual de 300 fr. d-lui Păpușariu, însă nefiind numărul reglementar al votanților, rămâne a se vota mâine.

Se ia în considerare fără discuție și se votează integral bugetul pensionilor, apoi pus la vot în total se admite cu 54 voturi pentru, 6 contra, din 61 votanți, 4 abțineri.

Credința de 1020 fr. cerut de d. ministru de interne pentru a plăti un cablu imprumutat de la Minist. de Resol., nu se poate vota, ne mai fiind Camera în număr.

Sedinta se ridică la orele 4 și trei sferturi seara.

CORRESPONDENȚE PARTICULARE ale

TIMPULUI

Timpul 1877 Martie 7

Domnule Redactor,

Convins de imparțialitatea d-voastră, mi s-a permis să vă rugăm să faceți loc în stimabilul ziar ce redacționați, următoarelor fapte, atrăgând asupra lor atențiunea celor compeți în special a d-lui Dimitrie Sturdza fost ministru de Finance, proprietar mare în județul nostru, și unul din membrii consiliului județean.

S-a făcut și se face continuu șomot că sub administrația d-lui Cătărgi, a fost o complectă străbălare în averea publică, pe când sub cel actual, nu s'ar vedea, de cât sistemul cel mai onest, și cu privire numai la economia cea mai cinstită! Departe de a justifica pe cei din trecut, ne fiind competente, voi încerc să vorbesc de purtarea așa zisilor liberali din județul nostru, ca ast-fel, puși fie care în cunoștință de cauză, să poată da un verdict meritabil. — Trăesc la țară, și ținut de afacerile mele, am contractat poate reul obicei, de nu mă pronunț și nu vorbesc de cât asupra faptelor ce pipăiți vă ved.

Până în toamna anului trecut, Consiliul județean avea luate în arenda pentru arest, niște case a d-nei Elena Plitos, plătiind o chirie anuală de 110 galbeni. Terminat expirând la Octombrie trecut, d-nii membri ai noului comitet, fără a se pune în vre-o relație cu proprietara, animată ca să zică așa de spiritul de „economie“ contractează cu d-na Arghira Polizu, pentru 5 ani, luarea caselor sale cu 60 galbeni pe an, cu reparația pe compta comitetului, ceea ce, la casele d-nei Plitos erau apărăți. Ce se întâmplă; arestul mutat, comitetul lasă casele d-nei Plitos, (după ce le ocupase peste contract vro lună) într-o complectă ruină. D. Plitos le întentează proces, iar comitetul ca să scape de faptul cu pricepere comie, și de amenințările d-lui Plitos, pune cazul înaintea consiliului județean, a căruia majoritate animată, tot din spiritul de economie, oferă d. Plitos 150 galbeni pe curți îl primesc și nici putea face alt-fel pentru că fără a mă hasarda, afirm că vândându-le etern, nu putea prinde aceea sumă! Așezat arestul în locați d-lui Polizu, se întâmplă economiștilor noștri altă nenorocire, ele nefiind în stare a face cerințele unei case de arest, și fără nici o siguranță, aleargă liberalii noștri iarăși la economii, și contractează facerea reparațiilor cu 240 galbeni, ceea ce

mai târziu găsește că nu o de ajuns, și ast-fel face un devis din nou, pentru reparații strict necesare numai de 150 galbeni, într'un cuvânt ca să facă față noului local, costă pe comitet casele d-lui Polizu pentru anul I (afară de acoperământ pe care este obligat a-l face) nici mai mult nici mai puțin de cât modesta sumă de 600 galbeni

- 60 galb. chiria d-lui Polizu pe an.
- 150 „ recompensa dată d. Plitos.
- 240 „ reparațiile contractate.
- 150 „ reparații și îmbunătățiri strict necesare a se mai face.
- 600 „ total.

În mult a întreba și a cere răspunsul d-lui Dimitrie Sturdza, economist distins, și cum am dis. membru în Consiliul județean, a spune cum se cheamă această operațiune a colegilor săi din Consiliu, iconomiștii or străbălare! Dacă d. Sturdza se îndoesce despre veracitatea celor relatate, nu are de cât să ceară în observare dosarul de la Consiliu în special lămurire de la d-l logu Neculau, unul dintre maștrii noștri liberali, membru atunci în comitetul permanent, și conducătorul de laudă al acestei frumoase operațiuni.

Apropo de Consiliu, vreau a vă spune, că pe lângă câte-va persoane destul de onorabile, d-l prefect a avut multă îngrijire, a vări și pe d-l Costache Racoviță, acela pe care în anul trecut înalta Curte de Casație, prin hotărârea sa, l'au declarat, că a pierdut calitatea de Român primind o funcțiune în serviciul austriac; a vărat asemenea pe d-l Dimitrie Pop, ilustrul gâde și inventatorul torturilor de la Mărășești, atunci prefect; n'a uitat asemenea se vâre și pe colonelul Galitz, isgonit din armată, sigur nu pentru niscat-va fapte de laudă!

Dacă am zis la început, să atrageți atențiunea d-lui Sturdza, am făcut-o aceasta în scop mai mult să vină în consiliu în ziua de 17 a curentei lună Martie, când este convocat pentru afacerea unor verimente în budget, și a realege un membru în Comitetul permanent, în locul d-lui I. Neculau demisionat, cu toate că se putea chema conform legii, unul dintre supcanți, precum este d-l Teodor Juvara, model de onestitate și în adevăr special în economie; se susține însă că s'au pus și aceasta la ordinea zilei pentru a readuce iarăși pe d. Neculau, se vede că recompensă pentru operația cu casele Polizu.

Ași mai vorbi cum Primarul local în scop se poată dispăgubi pe d-nu Nicolai Motăș (un cămătar fără exemplu, cumnat cu ei) și pe d. Jorghu Nicolau membru atunci în comitet; pentru banii ce aveau să ia dela d-nu Cotin Plitos, a cumpărat niște case ale sale pentru școala cu 1800 gal. ceea ce în realitate va costa pe primărie peste 2800 gal. fără a mai menționa că, casa construită pentru interesul unei familii nu poate satisface cerințele unei școli. Cum apoi au mai închiriat niște case a d-lui Tache Anastasiu Prefectul Județului tot pentru școală, dar care erau locuite până acum numai de cucuși, centralizând ast-fel toate școlile la o extremitate a orașului partea din sus; dar crezând prea mult aceste notițe, pentru cădrul unui ziar, me rezerv în scrisoarea viitoare, a vă detalia mai multe fapte de această natură, plus administrația județului, sub actualul guvern.

Primiți vă rog, domnule Redactor, cu această ocaziune respectul și stima ce vă conserv.

Paris, 5 Martie, 1877.

Domnule Redactor,

În ziarul D-voastră de la 12 Februarie anul curent, un corespondent din Paris, ne face onoarea să se ocupe de Societatea „Uniunea Română“ pe care D-sa o numește „Societate literară politică și de toate.“ Dorința de a avea o societate Paris a fost tot-d'una printre Români, dorință foarte legitimă, căci Români, trăiau izolați uni de alții,

și Societatea era destinată să stabilească legături între toți tinerii Români; să stabilească ast-fel, cât se poate, simțiminte comune între cei cari vor avea aceeași misiune de împlinit în țara lor.

Societatea noastră are de scop să se ocupe de știință, de literatură, de orice mișcare intelectuală, care se face la noi în țară, de ori ce mișcare intelectuală care trebuie provocată.

Societatea „Uniunea Română“ nu e de politică, și fiți siguri, D-le Redactor, că în sinul ei nu există nici un partid. S'au discutat unele chestiuni relative la țara noastră, cari ating politica, dar politica milităntă nu s'a făcut nici odată; ne am menținut pururea pe un tărâm de principii.

În timpul din urmă s'a discutat chestiunea Israelită.

Nu avem pretențiunea să o rezolvăm, dar vom să o studiem. Teoria e domeniul nostru, și în domeniul teoriei vom să atingem toate chestiunile care ne interesează. Nu credem că lucrând ast-fel, facem vre un rău.

Când chestiunea Israelită în România se discută de lumea întreagă; când Israelii fac adunări pretutindeni, și toată presa Europei vorbește de această chestiune, ar fi curios ca Români să nu se intereseze de loc de dinsa.

Am văzut cu părere de rău, că informațiunile corespondentului D-voastră, sunt cu totul greșite, când vă spune că Moldoveni s'au retras din societatea noastră. Societatea numără în sinul său mai mulți tineri Moldoveni, dacă vre o distincțiune se mai poate face astăzi între Moldoveni și Munteni.

Corespondentul D-voastră pretinde de asemenea, că am refuzat cu dispreț o cerere de admisiune făcută de mai mulți tineri Israelitiți din România; că îi considerăm ca „paria“ până și pe pămint strein.

Dacă cererea lor a fost refuzată, cauza e că, Statutele societății se opuneau la admitere. Numai respectul dar ce datorim legilor, a condus Societatea în deciziunea ei.

Dispreț nu a intrat în acest refuz. Prin urmare nici unul din colegii noștri, nu a avut vre un motiv de indignare, care să îl conducă să formeze o societate nouă cu Israelitiți, cu atât mai mult că o asemenea societate, exista înainte de a se fi prezentat cererea de admisiune a Israelitiților în Societatea „Uniunea Română.“

Adevărul fiind ast-fel restabilit, vă rugăm, D-le Redactor, în numele societății „Uniunea Română“, să binevoiați a da publicității aceste rânduri.

Primiți vă rugăm, D-le Redactor, asigurarea distinselor noastre considerațiuni.

Pentru Societatea „Uniunea Română“:

C. M. Mironescu, Const. C. Arion, B. Lascar.

A DOUA SCRISOARE

leșchiă d-lui

A. Sihleanu, Vice-prezidentul Camerei radicale.

Am citit în ziarul „Reforma“, întâmpinarea ce face d. Sihleanu la cele publicate de mine în „Timpul“, de la 24 Februarie.

Dacă sciam că prin epistola mea eram să provoc pe vice-prezidentul Camerei d. Sihleanu a debita noi injurii la adresa clerului, și a face o nonă exhibitiune de neînșelabil cinism care a făcut și pe bătrâni și pe tineri de s'au crucit, fiți siguri că m'ași fi abținut a-i mai da ocazie de a se mai face ridicol dacă nu pentru propria sea peasoană, cel puțin pentru prestigial postului ce ocupă.

În adevăr este inadmisibil ca într-o stare normală, un om care se respectă să se serve în public vis-a-vis de cler cu expresiile de... marțafos și pechilivani și alte asemenea trivialități pe care numai la casino la Pompei sau la locanții la Parcel le poate cine-va auzi. Pentru omul incult se vede că arma cea mai puternică este violența, însăta și calomnia.

D. Sihleanu voegte cu ori-ce preț a trace de un atheu și nu se sfeghe a impristia otrava neadevărului și a impietății în inimile junimeii, învățându-o a desprețui religia și a insulta preoții altarului.

D-na termină epistola sa prin batjocoriri și sacrologii, zicându-mi că să nu 'l pomenesc când voi gâde de a dreapta tatălui.

O asemenea profanație nu dă o probă despre ceea ce este d. Sihleanu.

Bine, d-le Sihleanu, fiți conștente până la extremitate. Astăzi sunteți tari, aveți puterea în mână, adepții nu vă lipsesc. Curaj! dați un vot politico-liberalo-securar, desființați cultul religiei creștine, primiți „pochii“, distrageți bisericile, și institutiunile de bine-faceri, nu vă lăsați mai pe jos de frații D-voastră comunarzi din Paris, cari au surpat coloana Vendome, au întreprins rebelul civil și au împuscat pe repositul Darbois, arhiepiscopul Parisului, înființați cultul zeiței Rațiunea; în lipsă de temple pentru această nouă zeitate, oferiți pinivnița d-voastră de la Focșani, și ordonați ca toți cei ce nu se vor închina ei, să fie considerați, ca Austro-Ungaria, barbari, trădători și rebeli la lucru până când sună vârtejul peirei care vă a făcut de a 'și egit din scorburile întunecoase din care scoțând capul, nemn nu puteți suferi lumina soarelui nici strălucirea religiei creștine. Fiți dar practici, distrageți tot, faceți întunerec singurului element ce vă convine; scii bine că la această vizită, dar aceasta nu veți isbuti.

Constantin KĂĂ Nicolae.

SCRII SOSITE CU POSTA DIN URMA

Constantinopol, 16 Martie.

Delegații muntenegreni așteaptă răspunsul principelui; ei cred însă, că e peste putință să se accepta contrapropunerile Porții.

Viena, 17 Martie.

Delegații Muntenegreni, prevăzând, că pacea nu se va putea încheia la vreme, au făcut propuneri în privința prelungirii armistițiului.

Londra, 16 Martie.

La interpelarea făcută de Harington Sir Strafford Northcote răspunde: ni s'a făcut din partea Rusiei propunerea de a adera la un protocol, în care se vor cuprinde părerile puterilor asupra situațiunei orientale. Proiectul acestui protocol a fost comunicat Lordului Derby și cabinetula discutat asupra lui. Noi am propus unele modificățiuni și am făcut Comitetului Șovaloff comunicare despre aceste amendamente. Acum el așteaptă instrucțiuni din partea guvernului său.

CRONICA ZILEI.

Faptele baronului Vecsey. După cum comunicasem în numărul de Sâmbătă, aventurierul, care trăise câtă-va vreme în București sub numele de baron Vecsey, după ce a fost escortat de la Brașov la Pesta, a știut să abuzeze de încrederea comisariului de poliție și să se facă nevăzut. Acum acest aventurier este în Pesta și de opt zile urmează a 'și bate joc de poliția capitalei maghiare. Numai de cât în ziua soarelui sale „și-a trimis posa prea bine executată prefectului Theisz pentru ca nu cum-va să prinză pe altul în locul lui. Poliția îi este mereu în călcăie; tot-d'una însă, când îl dă de urmă, el se face din nou nevăzut. Înainte de toate i-a găsit bagagiul în „Hotel Frohner.“ Chelarii spun că a cheltuit în o singură zi 35 florini, (vro 90 franci) și că este un adevărat gentleman; dar nu știu să spuie în cotro a plecat. În urmă poliția primește informațiunea, că s'a dus la băile sîrbești din Buda. Grăbesc în urma lui. Când sosesc, li se spune că a fost cu o damă, a luat o baie, a prinzit și a plecat, fără a să se știe unde. Altă zi aventurierul merge la spitalul călugărilor misericordiani, se prezintă sub numele de Dr. Atkay trimis din partea ministrului Tisza, ca să viziteze spitalul. Într-un fel îl întâmpină cu respectul cuvenit, îl poartă pin toate departamentele, eară d-l Atkay dă fie-cărui bolnav strein câte trei florini, dăruște doi napoleoni pentru fondul spitalului, apoi pleacă și se duce: pe când sosesc agenții poliției. — a fost și s'a dus... Ast-fel se urmează zi pe zi. El merge la redacțiunile cător-va ziare spre a le ruga să 'l publice articolele, prin care se desvinovățește; își cumpără pălărie și face pălărie-rului împărțiri despre nedreptățile ce i se fac; intră în o tutungerie și începe cu oamnenii o conversațiune asupra poliției care îl urmărește și nu 'l poate prinde cu toate că umbliă ziua în amiază pe ulițele deschise, trimite pose ministrului Tisza și comitetul Andressy, într'un cuvânt, nici că 'l pasă; eară

poliția îi dă mereu de urmă fără ca să 'l poată prinde. D-l Maurice, din București a împrumutat aventurierului 80 napoleoni, acum umbliă cu poliția din Pesta, sperând că 'și va găsi remășițele banilor. Tot în București Atkinson a isbutit a face un împrumut de 700 napoleoni, dar consulatul Austro-Maghiar a pus sequestru pe pungă.

De altminterea aventurierul este un om de deosebită inteligență, vorbește cu deplină perfecțiune 15 limbi, a ocupat pozițiuni la Don Carlos, la comunarzi din Paris și în armata statelor unite, unde era major; peste toate însă e om cu maniere elegante și un adevărat gentleman.

Reproducem cu această ocaziune și scrisoarea pe care a predat-o redacțiunei ziarului „Kelet Népe“, pentru a fi publicată: „În cel din urmă număr al ziarului d-voastră, — zice el în această scrisoare, — m'ași înfățișat publicului ca pe un înșelător, care mai adese-ori a doșit din înșisoare. Permiteți-mi, d-le redactor, a rectifica această știre scorănită. La 3 Ianuarie 1866 am doșit din casa tatălui meu meșter din Laitșau și am călătorit în Mexico, unde în scurtă vreme am fost înaintat sub numele Vecsey la rangul de locotenent. Cu doi ani în urmă m'am întors în Italia, unde am fost numit de către guvern dragoman public. În anul 1869 am fost condamnat de către tribunalul din Walee, pentru pretins sperjuriu la înșisoare de 15 luni. Anume crima, ce comisesem, consista în aceea, că am jurat ca martur sub numele de Vecsey, câtă vreme numele meu adevărat era Somoskoy. După ce am fost condamnat, am căutat refugiu în Franța, unde sub comanda generalului Bourbaki, am luat parte ca căpitan în divizia 21 la rebelul de la 1870-1871. După terminarea rebelului, am fost silit a lua parte la luptele comune. După ce am doșit din Paris de la 1872-1874 am făcut ocolul pămintului pe fregata franceză „Princesse Alexandrie.“ De la 1874 până în Noemvrie 1875 am petrecut în Spania ca adjutant al generalului Allo, și în urmă ca șef al statului major.

După ce Don Carlos a fost gonit și era trebuit să părăsească țara. M'am dus la Londra, apoi la Philadelphia, unde am sosit în luna Mai anul trecut. La 2 Octombrie m'am căsătorit în statele unite și am luat o zestre de un milion și jum. dolar. În Noemvrie am călătorit la Paris și la 2 Decemvrie am plecat la Constantinopol. De aici am călătorit la București, apoi la Brașov, de unde am plecat înșelător de un comisar de poliție la Pesta. În urmă el arată că a doșit pentru că nu se simte vinovat, apoi se iscălește: Baron Victor Bouena-Vista, fost Victor Somoskoy.

D-ra Theodorini. Ziarele italiene precum, „Revisita subalpina“, „Amicul artiilor“, „Il Trovatore“, etc., sunt pline de elogi foarte măgulitoare la adresa unei fice a României, d-ra Teodorini, fiă a decedatului Teodorini, artist din Craiova. D-ra Teodorini, și-a făcut studiele sale cu briliant succes în școala din Milan, de unde ies ca din suavă pepiniură florile celei mai frumoase cu cari se ornează scenele teatrale europene. D-ra Teodorini, de și la aurora carierei sale, a cules adevărate succese în operele „Bărbierul de Seviglia“ „Marin de Rohan“, etc.

DURERILE DE DINTI de ori-ce fel, chiar când dinții sunt găuriți și vătămăți, se înlătură la moment și pentru tot-d'una prin celebrul **Extract din India**. Acesta n'ar trebui să lipsescă în nici o familie din cauza efectului excelent. Adevăratul extract se găsește numai în singurul deposit pentru București la **Farmacia Curții** a lui Rudolf Schmettau și pentru Focșani la **Farmacia Stenner**. 383.

De închiriat, de la Sf. Gheorgho, viitor se încheie de acum, o casă mare compusă de șase camere, salon, sală de mâncare, toate bine mobilate, având și dependințe, casa; este situată între curte și grădini, în Colărea Negră, strada Mircea-Vodă No. 29 Suburbia Olteni. Amatori se pot adresa în ori-ce zi la proprietar care locuiește într'însa.

No. 502-3.

De închiriat, Casa din Strada nouă și Strada Academiei No. 20, doritorii se vor adresa Călea Mogosiei No. 101.

LEMNE DE FOC

calitatea cea mai bună numai tufan și fag tăiat și adus la domiciliu cu

75 FR. STENJENUL la magazia de lemne a lui Lessel, lângă gara Tergoviște, vis-a-vis de fabrica tutunurilor. Comăndile se primesc și la Typografia Thiel & Weiss, palatul Ducii. 314-5-0.

CURS DE EFECTE PUBLICE SI DE DEVISE

Table with columns: VALOAREA, Cursul, Ofertă, Preț. Rows include Oblig. Rurale, Impr. Oppenheim, Oblig. Domeniale, etc.

CURSUL VIENEI

Table with columns: Valoarea, Cursul. Rows include Metalice, Naționale, Renta în an, etc.

CURSUL DE BERLIN

Table with columns: Valoarea, Cursul. Rows include Acțiunile câilor ferate române, Obligatiunile române, etc.

SALLE DE L'ATHENÉE

CONCERT donné par Mlle MARIE MORA. Program including Overture, Arie, and various songs.

VRAJITOAREA ROȘIA

MOARTĂ ȘI VIUĂ. De Xavier de Montepin, traducere de St. P. Burgheloa. 3 volume mari în 8 de 64 cote.

Pentru lecțiuni de limba germană

Se oferă un institut... 2-3 ore libere pe zi. Adresa A. Maier, Strada Berzil No. 7.

FOSTUL CIRC

Direcția D-lui J. D. Jonescu. Astăzi și în fiecare zi REPRESENTAȚII TEATRALE

PROGRAMA VARIATĂ INCEPUTUL LA 8 ORE SĒRA.

Le voyage au tour du Monde PE PIAȚA CONSTANTIN-VODA

Vis-à-vis de Circ, lângă Casa de Depunere: Mare Panoramă

SALONUL DE STEREOSCOPE în unire cu un

BAZAR DE CADOURI Intrarea 50 bani.

Pentru vizite numeroase rogă CAROL JOH. LIFKA.

De închiriat, chiar d'acum un salon și un etaj bine mobilat într-o poziție foarte favorabilă...

FONDĂRIA DE FER a lui E. KEILHAUER

Confecționăm ori ce piese de fontă pentru mașini, colone, cruce și grilaje de moară, etc.

AVIS

DUO PRAVĂLI din casele d-lui Greceanu, vis-à-vis de Grand Hôtel de Boulevard, sunt de închiriat...

Vinuri negre, roșii și De închiriat, pe unul ori mai

albe, vechi și nou în butoie, de vânzare la sub-semnatul, Strada Comuna, No. 5. Se recomandă în special vinul negru vechiu de cea mai bună calitate.

AVIS IMPORTANT pentru D-nii Agricultori.

PROBA CU BATÓZELE DE PORUMB

din depositul meu ce a fost anunțată în jurnalele 'Timpul' No. 47 pentru Duminică 27 coran, a avut loc în prezența unui public numeros.

In timp de 4 minute 240 stuleți

adică aproape o baniță și jumătate BORUL OBȚINUT ERA INTREG ASEMENEA ȘI STULEȚII NESFĂRAMAȚI.

DE 170 LEI NOI BUCATA

Atrag atențiunea cea mai serioasă a celor interesați asupra celor jise mai sus, și spre mai mare încredințare sunt gata a face proba în fața fe-căruia doritor, care vor bine-voi a pofti la magazinul meu spre a o vedea.

W. STAADCKER. Strada Germană No. 8. 514-6.

C. SIEBRECHT RECOMANDĂ BATOAZE DE PORUMB recunoscute de cea mai bună construcție PIETRE DE MOARA și PLUGURI DE DIFERITE SYSTEME CU PREȚURI SCĂDUTE.

MAGASINUL

SE AFLA IN CALEA MOGOSIOCI N° 20. VIS-A-VIS DE GRAND HOTEL DE BULEVARD CASA GRECEANU

Prima societate în Viena pentru vânzarea de Olanda și Albituri în lichidatione aduce la cunoștința onor. ei comitenți că toate filialele aflate în România trebuie să fie desfăcute irevocabil pînă la Paști.

Acastă circumstanță pe de o parte, și cursul extraordinar de mare al aurului, ne pun în pozițiune de a putea reduce încă cu mult prețurile deja foarte eftine, spre a da o probă fie-căruia de eftinătatea la care pînă acuma n'a ajuns încă nimenea.

Spre dovada mai mare a celor duse de mai sus să se observe prețurile curente reduse și notate mai jos, și mai beneficiam și la cumpărări de 50 franci 3% la cele de 100 franci 5% și la ce de 200 franci 10%.

Prețul curent dupe scădămăntul de 45%, cu prețul flesat.

Table with columns: Item, Price. Rows include Batiste a 1/2 duzină, Prosope și Servete a 1/2 duzină, Fete de mese a 1 bucată, Pândărie, Rufe pentru Cavaleri, Diverse.

Callitățile mai bune se găsesc asemenea cu prețurile cele mai convenabile. Din cauza sezonului înaintat se vând cu prețuri și mai reduse.

THEATRUL ROMÂN S A L A B O S E I

Mercuri 9 Martie Beneficiul D-șorei LINA STOENESCU BARBARA UBRICK

Un student de facultate, care cunoșce bineși a practicat mai mulți ani studiile programului licenț, doreșce a preda lecțiuni particulare.

CALEA MOȘILOR No. 116. LOCOMOBILE PUTERE DE 8 CAL este de vânzare cu prețul foarte eftin prin Domnu C. SIEBRECHT Bucureșci.

MAGAZIEA MANDRITU STINJENI de LEMNE DE FOC CERRU CURAT LANGA STRADA ROMANA

MAGAZINUL DE MARFURI de BĂCĂNIE, COLONIALE ȘI DELICATESSE a lui GUSTAV RIETZ la STĒGUL ALB (FONDATA LA 1850) S'a mutat și stabilit în 60 Strada Carol I 60. 512-3.

Noul și cel mai mare magas de în încălțăminte pentru bărbați, dame și copii sub firma: SAL. WEISERMAN La Vultur, strada Carol I. No. 6.

Adăpărut în Iași ALMANAH MUSICAL de TEODORT BURADA pe 1877 (anul al III-lea), cuprinzând multe figuri de diferite instrumente de mușică aflate în us la poporul român.

BIBLIOGRAFIE A eșit de sub tipar POESII de N. SCURTESCU Se află de vânzare de-o-cam dată la Tipografia Grecesc piata teatrului No. 4. Prețul 2 Lei noi.

De închiriat, de la St. Gheor-ghie viitor casele din dosul lui Socce vis-à-vis de Hotel de Franț, având 3 camere, două cubnii, su-fragerie, pivniță, magasie de lemne, grăjdii, șopron, o odaie de servitori, grădina cu două bolte, curte pavată, doritori se vor adresa, chiar în casa, la D-na Elena Con-standiuidis. 516-4.